

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 129. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686921395616.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

- Endnu en Person var undertiden tilstede hos Otto, nemlig Sem. Sem hed i Virkeligheden slet ikke Sem, men Diderik Haundrup; Navnet var en Forkortelse af Seminarist, hvilken Stilling han indtog, før han besluttede sig til at studere og slap igjennem Artium med et Non. Fra det Øieblik han var bleven Student, betragtede 130 han enhver Student som en Broder eller Kammerat, talte bekendt til Alle, besøgte Alle og faldt besværlig med sin haardnakkede Paastaelighed, Lyst til at disputere om Ubetydeligheder og Citater af Balles Lærebog, Luthers lille Catechismus eller Badens latinske Grammatik. Dette opveiedes kun ufuldstændig af hans store Tjenstvillighed, som dog Nogle benyttede sig af indtil Misbrug. Var han tilstede en Aften i et Lag og man savnede Noget, saa gik han til Spekhøkeren og hentede Lys, Brød, Ost, til Urtekræmmeren og købte Citroner o. s. v., Altsammen formodenlig i den Tanke, at det ikke var Andet end godt Kammeratskab, og at Enhver vilde gjøre det Samme for ham, hvis det kom til Stykket og han kunde gjøre Gilde. Han kaldte Otto sit Byesbarn, fordi den Landsby, hvor han var bleven født og havde været Seminarist, laa to Mile fra Ottos Fødeby, havde derfor opsøgt ham og været ham besværlig med sin Trættekjærhed og forsonet ham med sin Godmodighed og Hjemstavns-Dialecten, ligesom Otto heller ikke havde undladt engang imellem at benytte sig af hans Tjenstvillighed. En Student, der havde seet Seminaristen sammen med Otto og Alfons, havde, i Betragtning af, at Alfons var meget mørkladen, kaldt dem Sem, Cham og Japhet, og det Kvistkammer, hvor Sem logerede, hed Noæh Ark.